

Αρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος Χρυσόπουλος: Η Αγία Βαρβάρα, δεν αποτελεί ένα μακρινό, ιστορικό πρόσωπο, αλλά μια ζωντανή παρουσία

/ [Ενορίες](#)

Το μαρτύριό της δεν ήταν απλώς μια ηρωική πράξη του παρελθόντος, αλλά άσκηση ελευθερίας, επιλογής και πίστης που μπορεί να εμπνεύσει τους σημερινούς νέους να βρουν νόημα στη ζωή τους μέσα από την Εκκλησία, τον ευαγγελικό λόγο και την ορθή καθοδήγηση.

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε την Τετάρτη 3 Δεκεμβρίου (Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος,

Ιωάννου οσίου του Δαμασκηνού, Σεραφείμ Φαναρίου ιερομάρτυρος) στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, κατά τη διάρκεια της οποίας προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο Αρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος Χρυσόπουλος, κληρικός της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΠΙΑ εν δράσει».

Το κήρυγμα του π. Χρυσόστομου είχε ως αφετηρία τη μνήμη της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, μιας νεαρής χριστιανής που έζησε σε εποχή ειδωλολατρίας και μαρτύρησε για την πίστη της. Παρουσίασε τη ζωή της Αγίας Βαρβάρας ως παράδειγμα αυταπάρνησης, σταθερότητας στην πίστη και θυσιαστικής αγάπης προς τον Χριστό. Τόνισε δε ότι, αν και διέθετε όλα τα χαρίσματα για μια ευτυχισμένη επίγεια ζωή – ομορφιά, κοινωνική θέση, μόρφωση και προοπτικές – επέλεξε συνειδητά να ακολουθήσει την οδό της αλήθειας σύμφωνα με τις χριστιανικές της αρχές. Αυτή η επιλογή την οδήγησε σε μαρτυρικό θάνατο, προκληθέντα μάλιστα από τον ίδιο της τον πατέρα, ο οποίος, ως φανατικός ειδωλολάτρης, προτίμησε την πίστη του στα είδωλα αντί για το φυσικό πατρικό συναίσθημα προς το παιδί του.

Με αφορμή το παράδειγμα της Αγίας, ο π. Χρυσόστομος τοποθετήθηκε εκτενώς για τη σύγχρονη νεολαία και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει. Υποστήριξε ότι η σημερινή κοινωνία έχει δημιουργήσει ένα περιβάλλον όπου οι νέοι απομακρύνονται από τις πραγματικές αξίες της ζωής και βυθίζονται σε έναν κόσμο ψηφιακής απομόνωσης. Η συνεχής παρουσία μπροστά σε οθόνες – τηλεοράσεις, ηλεκτρονικούς υπολογιστές, κινητά τηλέφωνα – έχει αντικαταστήσει τη φυσική ανθρώπινη επαφή, την πραγματική επικοινωνία και τις ουσιαστικές σχέσεις. Οι νέοι μαθαίνουν να ζουν, να επικοινωνούν, να σπουδάζουν, να εργάζονται και ακόμη και να ερωτεύονται μέσα από μια «τετράγωνη οθόνη». Αυτό έχει οδηγήσει στη συρρίκνωση της κοινωνικής εμπειρίας και στην απομάκρυνση από τον αληθινό ανθρώπινο τρόπο ύπαρξης.

Πέρα από την τεχνολογική διάσταση, ο π. Χρυσόστομος θεωρεί ότι οι μεγαλύτερες γενιές φέρουν σημαντική ευθύνη για την κατάσταση αυτή. Υποστηρίζει ότι πολλοί ενήλικες και άνθρωποι σε θέσεις εξουσίας επιθυμούν νέους «αποχαυνωμένους», νέους που δεν διεκδικούν, που δεν αγωνίζονται και δεν ζητούν αυτό που πραγματικά τους ανήκει: το μέλλον. Κατά τη γνώμη του, αρκετοί μεγαλύτεροι επιθυμούν να κρατούν τις καίριες θέσεις και να μην παραχωρούν χώρο στη νεολαία, είτε από φόβο είτε από ιδιοτέλεια είτε από ανάγκη διατήρησης της εξουσίας. Αυτό οδηγεί τους νέους σε απογοήτευση, ανεργία, μετανάστευση, ψυχικά προβλήματα και συχνά σε επιθετικές συμπεριφορές.

Στο σημείο αυτό ο π. Χρυσόστομος συνέδεσε τη σύγχρονη πραγματικότητα με το παράδειγμα της Αγίας Βαρβάρας. Εξήγησε ότι, όταν η κοινωνία στερεί από τους νέους τέτοια δυνατά πρότυπα πίστης, συνέπειας και θάρρους, δημιουργεί τις προϋποθέσεις για βαθιές ηθικές κρίσεις.

«Αντί για πρότυπα αρετής, οι νέοι λαμβάνουν αντιφατικά ή επιφανειακά μηνύματα, με αποτέλεσμα να αναπτύσσονται πνευματικά και κοινωνικά προβλήματα. Η Αγία Βαρβάρα γνώριζε τι πίστευε, γιατί το πίστευε και μέχρι πού ήταν έτοιμη να φτάσει για αυτό. Η έλλειψη τέτοιας σταθερότητας στη σημερινή εποχή, κατά τον ομιλητή, δημιουργεί σύγχυση και αστάθεια.»

Συνεχίζοντας, τόνισε ότι οι μεγαλύτεροι συχνά οπλίζουν «το χέρι της νεολαίας», όχι κυριολεκτικά, αλλά με τη στάση τους: με την απαξίωση, την έλλειψη εμπιστοσύνης και την απουσία διάθεσης να ακούσουν και να δώσουν ευκαιρίες. Η νεολαία, αντί να αγκαλιάζεται και να ενθαρρύνεται, απομακρύνεται από τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων, κάτι που τελικά οδηγεί σε ρήξη ανάμεσα στις γενιές.

Ο π. Χρυσόστομος κάλεσε όλους, ιδιαίτερα τους μεγαλύτερους, να αναλογιστούν τον ρόλο τους: τόσο μέσα στην οικογένεια όσο και στην κοινωνία και στους εργασιακούς χώρους. Η νεολαία είναι εκείνη που θα ζήσει το αύριο και πρέπει να της παραδοθεί ένας κόσμος καλύτερος – χωρίς κρίσεις, πολέμους, διακρίσεις και αδικίες. Επισημαίνει ότι οι νέοι έχουν επιτεύγματα και δυνατότητες, αλλά συχνά αντί για αναγνώριση, λαμβάνουν μομφές. Οι μεγαλύτεροι οφείλουν να μην γεμίζουν μόνο τα ντουλάπια τους με υλικά αγαθά, αλλά και τις καρδιές τους με ιδανικά, συναίσθημα, αξίες και ήθος. Δεν αρκεί να τους εφοδιάζουν με πτυχία κρεμασμένα σε κορνίζες· πρέπει να τους παρέχουν εργασία ανάλογη των προσόντων τους και να τους διδάσκουν «το πτυχίο της ζωής».

«Η Αγία Βαρβάρα, δεν αποτελεί ένα μακρινό, ιστορικό ή μουσειακό πρόσωπο, αλλά

μια ζωντανή παρουσία, ικανή να καθοδηγήσει τους μεγαλύτερους και να εμπνεύσει τους νεότερους. Το μαρτύριό της δεν ήταν απλώς μια ηρωική πράξη του παρελθόντος, αλλά άσκηση ελευθερίας, επιλογής και πίστης που μπορεί να εμπνεύσει τους σημερινούς νέους να βρουν νόημα στη ζωή τους μέσα από την Εκκλησία, τον ευαγγελικό λόγο και την ορθή καθοδήγηση.»

Και συνέχισε λέγοντας ότι δεν πρέπει να κουνάμε το δάχτυλο στη νεολαία, αλλά να της δίνουμε το χέρι: να τη στηρίζουμε, να την επαινούμε και να τη βοηθάμε να προχωρά παρά τα λάθη της. Οι νέοι μπορούν να αναταχθούν, να διορθώσουν πορεία, να αναπτυχθούν σε ένα υγιές πλαίσιο.

Στο τέλος του κηρύγματος αναφέρθηκε σε ένα δεύτερο πρόσωπο τιμής της ημέρας: τον Ιερομάρτυρα Σεραφείμ, Επίσκοπο Φαναρίου, του οποίου το όνομα φέρει ο ποιμενάρχης της τοπικής Εκκλησίας, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ. Εκφράζοντας θερμές ευχές προς τον Σεβασμιώτατο να παραμείνει για πολλά χρόνια ποιμένας απλός, ταπεινός, εργατικός και άξιος, προσφέροντας πνευματική ζωή, στήριξη και πρόοδο στο ποίμνιο. Ο π. Χρυσόστομος ευχήθηκε να συνεχίσει να αποτελεί πρότυπο επισκόπου, όχι μόνο για τη συγκεκριμένη Μητρόπολη αλλά και για όλη την Ορθόδοξη Εκκλησία της Ελλάδος.

